

ПРОБЛЕМИ ЛОГІСТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ У СФЕРІ ЕНЕРГОІНФОРМАЦІЙНОГО ОБМІНУ

© Гронська Н.С., Данків Р.Р., 2012

Проведено дослідження логістичних трансформацій енергоінформаційного обміну за інформаційним, кон'юнктивним, імпліцидним, фрактальним методами. Розглянута сумісність метафізичних трансформацій первинних та похідних металогістичних потоків. Представлена фрактальна мережа прямих та зворотних зв'язків польової структури енергоінформаційного простору. Розроблені моделі інформаційних завихрень у горизонтально-вертикальному каркасі просторової вимірності за перевагою важелів смислопродуктивних фракталів. Відзначена можливість адаптації металогістики до інформаційного символізму та метафізичних трансформацій.

Ключові слова: логістичний потік, трансформація, рух, оборотність, смислопродуктовий фракталь і фрактальна мережа, трансцендентність.

THE PROBLEMS OF THE LOGISTIC TRANSFORMATIONS OF ENERGETIC-INFORMATIVE EXCHANGE AREA

© Gronska N.S., Dankiw R.R., 2012

The research of the logistic transformations of energetic-informative exchange are conducted using informative-logical, conjunctive, implicit, fractal methods. The compatibility of metaphysical transformation of primary and derivative metalogistic flows is considered.

The fractal network of direct and feedback ties of the field structure of the energetic-informative space is submitted. Models of information vorticities in the horizontal-vertical frame of spatial dimension as for advantage of levers of sense-productive fractals are designed. The possibility of adaptation of the metalogistics to information symbolism and metaphysical transformations is determined.

Key words: logistic flow, transformation, movement, turnover, sense-productive fractal, fractal network, transcendence.

Постановка проблеми. До пошуку методологічного інструментарію логістичних трансформацій у сфері енергоінформаційного обміну спонукає те, що "... логістика належить до філософії осягнення абсолюту, або нескінченного прогресивного руху" [1]. Спрямування трансформації логістичних потоків (ЛП) до реалізації цього напрямку скеровує прийняття за основу потоковості та поточності подій, рух яких завжди характеризується інтенціональною оборотністю організаційних об'єктів, попередньо наділених конфігураціями смислів. Йдеться про сукупність співвідношення між першоосновою функціональних структур ЛП та їх похідними в процесі кореляційних трансформацій із застереженням стосовно методу чи програми поточних завдань. Тому застосування логістики в економічній теорії дотичне як до стратегій перетворення життєвого простору у реальну сутність смислопродуктування духовних (Д), інтелектуальних (І), матеріальних (М) ресурсів економічного потенціалу, так і до ефективності прискорення руху його похідних матеріальних (М)^М, інформаційних (І)^І, фінансових (Ф)^Ф та трансформацій руху смислопродукуючих фракталів (СПФ) і М^МІ^ІФ^Ф логістичних потоків. Розгляд залежностей між структурованістю ДІМ та М^МІ^ІФ^Ф ЛП наводить на існування взаємопов'язань між життєвим простором і його ресурсним потенціалом, призводить до необхідності визначення їх функціонального призначення як первинних та похідних, до проблеми прискорення оборотності похідних та сумісного наповнення достовірною реальністю

енергетичних та вольових вібрацій первинних, до осмисленого вибору методу формування просторової трансформації руху вторинних ЛП та СПФ, до потреби проведення логістичних досліджень у синтезі сфер знання та досвіду енергоінформаційного обміну.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За версіями теорій руху [2], відносності [3], синергетичності [4] та аналізу кругової поляризації дослідження проблеми формування просторової трансформації руху ЛП відзначаються емпіричним і раціональним характером. Так, відомий теоретик Карло Поттер доводив, що теоретичні знання раціональні тоді, якщо вони підлягають критиці. Економічна криза, причиною якої можна вважати дисгармонійність перетворень одного в інший матеріальних, інформаційних, фінансових ЛП, значною мірою також вимагає критичної оцінки за критеріями інтелектуальної інтуїції та способами раціонального, абстрактного, уявного мислення. Як відзначає автор постановки синергетичного неокласичного типу раціональності, за тенденцією раціоналізму чинники економічної діяльності (до яких зараховуємо також організацію перетворень ЛП), перенесені у сфери: управління, комунікації, спілкування – породили формальну регіональність, бюрократизацію, деперсоналізацію суспільних відносин, техногенну цивілізацію [5, с. 13]. Натомість емпіричний характер методів дослідження здатний виводити із чинників поточності та потоковості ЛП теоретичні положення та інноваційні узагальнення. Наприклад, експериментально доведено, що гравітон аналогічний до фотона, і ХХІ ст. вважається століттям динамічно тензорної електрогравітації, тобто динамічно напруженого електронного тяжіння [3, с. 3]. Прикладом досліджень, що відзначаються емпіричним характером, є також досягнення групи американських науковців, які під керівництвом доктора Данієля Глейкіна дослідили перетворення напруженості електричного поля простору за круговою поляризацією потоків світла.

Очевидно можна вважати, що ЛП, як і кожне тіло, також має здатність фотонного випромінювання, напруженого взаємного впливу тяжіння, та, як наслідок, – спосіб взаємозумовленої трансформації у просторі сфер їх оборотності. Тому вияснення умов та мотивів формування простору трансформації ЛП енергоінформаційного обміну на підставі застосування досягнутих наукових положень можна вважати доцільним.

Формування цілей статті. Мета роботи – вияснити мотиви взаємозалежної сутності смисло-продукування ДІМ та $M^M I^I \Phi^{\Phi}$ ЛП; визначення способу оборотності ЛП у просторі трансформації їх руху; наповнити енергетичним імпульсом процес дослідження гармонійних трансформацій за духом продукування субстанцій руху.

Виклад основного матеріалу. Спостереження розвитку теорії логістики привело до фіксації умов її перехідного стану від прагматизму, який забезпечує успіх виконання практичних завдань організаційного порядку, до розробки наукових доказів адаптації логістики відповідно до формування реалій сфер життя, а саме: духовної (Д), яку представляють церква, релігія; інтелектуальної (І) – наука, знання, освіта, інноваційна діяльність; матеріальної (М) – народне господарство, адміністративні та інфраструктурні утворення, сировинні, товарні та людські ресурси; інформаційної (І) – аналітичні, розрахункові, довідкові повідомлення; фінансової (Ф) – обігові кошти витрат і накопичення капіталу до вимог енергоінформаційного обміну. І в той час, коли переміщення $M^M I^I \Phi^{\Phi}$ ЛП створюють систему випадкових величин, що змінюються за часовою залежністю, стабільність ДІМ ЛП обмежується метафізичними положеннями, а сукупний вибір їх енергетичної дії здійснюється інтересом моменту, який його породжує, розмножує, дробить і знищує ідею оптимальності, нівелює кінцеву мету єдності та визначає появу кризових явищ в економіці, суспільстві, в універсумі видимої і невидимої економічної реальності. Реальності у значенні не тільки перетворення середовищ руху ЛП, але й їх внутрішнього значення у сенсі осмислення буття. Невизначеність та мінливість інформації стосовно взаємодії між процесом трансформації ЛП та зовнішніми умовами вимагають пізнання тенденцій та осмислення не просто взаємозв'язку між ними, а відношень певної ієрархічної підпорядкованості. І хоча не усі вони можуть бути наділені, як зазначає Рене Генон [6, с. 41], рівною значущістю, то відношення між різними ЛП, напрямками формування та скерування руху, – завжди відповідають певному рівню як раціональної, так і віртуальної реальності, матеріальним законам природи, законам природного права. У цих умовах визріває потреба нового логістичного механізму, який синтезував би

імпліцитне (логістично-оперативне) освоєння віртуально доступних відношень між раціональним і трансакційним (що супроводжується взаємними поступками) характером узгодження та застосування механізму перцепції (зумовленого сприйняття) сумісної трансформації ДІМ та М^{МІ}Ф^Ф логістичних потоків. Існуюча методологія руху “міфічних” ЛП охоплює методи оптимізації їх переміщення на мікро-, мезо-, макроорганізаційних рівнях управління. До них належать методи послідовного, послідовно-паралельного, паралельного руху ЛП за функціями: постачання, складування, споживання – з метою зниження витрат, задоволення потреб, підвищення конкурентоспроможності виробничих та конкурентоспроможності управлінських структур за умови успішного використання технологій маркетингу. Отже, теорія логістики доповнює досвід маркетингу із задоволення потреб виробника та споживача, не враховуючи властивих рухові ЛП явищ стратегічності, збалансованості та переходу у сучасному процесі трансформації матеріально-енергетичного обміну у енергетично-інформаційний. Тому на мікро-, мезо¹-, макро-, мезо²-, мега-, мезо³- та метарівнях організованості економічного простору [7, с. 286], як правило, виникають проблеми адаптації до природних явищ циклічності, хаотичності руху М^{МІ}Ф^Ф ЛП, вичерпання тих чи інших ресурсів економічного потенціалу, порушується його гармонійна цілісність і виникає необхідність не стільки прискорення і оптимізації переміщення ЛП, скільки вирішення питання доцільності їх перетворення. Йдеться про досягнення того стану динамічної рівноваги перетворень, яка забезпечує незворотність гомеостазу ресурсів економічного простору, про роль логістики в процесі накопичення вільної енергії, форм її акумулювання та зменшення кількості розсіювання в просторі подій і часу, про причетність логістики до благодатного організування господарства.

Висхідною потенцією логістики є схильність первинних, похідних, стаціонарних, нестаціонарних, регулярних, обмежених, випадкових ЛП [7, с. 235] не тільки фізичної, але й трансцендентної трансформації, “... що знаходиться за межами доступних для спостереження проявів буття” [2, с. 170], та здатність ЛП до віртуального сприйняття, до зміни форм руху, які (із-за мінливості енергетично-інформаційного насичення) приводять до різноманітної сутності їх інформаційного, кон’юнктивного, імпліцитного фрактального характеру.

Інформаціологічний зміст ЛП вирисовується в процесі аналізу інформаційних відношень між відповідністю швидкостей перетворення одного виду ЛП в інший, між еквівалентністю їх вартості, між обсягом та координуванням сфер руху. Він набуває очікуваного сенсу тоді, коли семантика відношень дає змогу відтворювати дихотомічну зміну переваг інформаційних відношень за досліджуваною цілісністю процесу трансформації:

$$\text{СП (М ЛП)} + \text{СП (Ф ЛП)} = \text{СП (І ЛП)}. \quad (1)$$

Якщо $\text{СП (М ЛП)} > \text{СП (Ф ЛП)}$, то:

$$\text{СП (М ЛП)} / \text{СП (І ЛП)} = \text{СП (М ЛП)} / \text{СП (Ф ЛП)} = 0,628. \quad (2)$$

Якщо $\text{СП (Ф ЛП)} > \text{СП (М ЛП)}$, то:

$$\text{СП (І ЛП)} / \text{СП (Ф ЛП)} = \text{СП (Ф ЛП)} / \text{СП (М ЛП)} = 1,00, \quad (3)$$

де СП – сенс перетворення;

М ЛП – матеріальний логістичний потік;

Ф ЛП – фінансовий логістичний потік;

І ЛП – інформаційний логістичний потік;

0,628 та 1,00 – кардинальні числа дихотомії інформаційних відношень [8, с. 218].

Цей метод знаходить своє відображення у сучасному віртуальному світі, який має зворотний вплив можливого прояву властивостей інформаційності і тим самим невід’ємної можливості інформаційного узгодження.

Дослідження за умовним способом *кон’юнктивності* приводить до можливого визначення дійсного сенсу перетворення одного виду ЛП в інший. Так, якщо згідно з [9, с. 358] процес перетворення (ПП) відбиває залежність:

$$\text{СП (І ЛП)} \leq \text{СП (ПП)} \geq \text{СП (М ЛП)}, \quad (4)$$

то ймовірність (Р) сенсу перетворень цих ЛП визначається так:

$$P \text{ СП (І ЛП)} \geq P \text{ СП (ПП)} \leq P \text{ СП (М ЛП)}. \quad (5)$$

Отож, отримаємо, що ймовірність сенсу перетворень стає нижчою від ймовірності сенсу перетворення компонентів процесу. Це явище збігається із твердженням заперечення заперечень, проте на практиці відбиває наявну заматеріалізованість суспільних інтересів, а сенс перетворення інформаційного потоку – здатність перевищити сенс перетворення матеріального. Проте із зростанням перетворення матеріального потоку у інформаційний знижується ймовірність сенсу перетворення, оскільки перший має більшу енергетичну потужність. Таке твердження може викликати заперечення, якщо не враховувати, що істотна активізація процесу перетворення провокує зростання ймовірної доцільності. Аналогічна ситуація вирішується при розгляді цих залежностей в аспекті перетворення СП (М ЛП) у (Ф ЛП), яке викликає неймовірність сенсу цього процесу із-за зниження енергетичної місткості першого.

За *імпліцитним* методом визначається тіснота співвідношень між ДІМ та $M^M \Phi^{\Phi}$ ЛП, яка виражає існування окремих матеріальних об'єктів за порядком зміни їх форми, який еквівалентний швидкості перебігу процесу переробки інформації [10, с. 80]. Так швидкість зміни ДІМ ЛП характеризують похідні величини трансформації $M^M \Phi^{\Phi}$ ЛП за відношенням приросту часу їх трансформації до приросту часу обертового руху будь-якого потоку із сфери ДІМ ЛП. Похідною функції трансформації ЛП є співвідношення приростів складових, які розраховуються диференціюванням. Фізичний зміст такої похідної – це похідна від шляху за часом, що дорівнює миттєвій швидкості руху матеріального потоку. Геометричний зміст похідної визначає положення ЛП стосовно прямокутної системи координат, у якій абсциса охоплює “відрізний” горизонт матеріальних ЛП та їх продуктивності, ордината – упорядковану інфраструктуру вертикаль інформаційного сприяння прискоренню руху інформаційних ЛП, апліката – суміжне координуюче фінансове положення процесу перетворення ЛП за часом та частотою. Причому перетворення ЛП за часом впливає на зміну інтенсивності процесу, за частотою – на зміну його інформативності.

Метод фрактальних трансформацій передбачає формування ЛП у тріадні сполучення за смислопродукуючими чинниками окремих середовищ. До цих сполучень зараховуємо гіпотетичне виокремлення смислопродукуючих фракталів (СПФ) соціокультурного, екологічного, енергетичного середовищ, за якими відбувається процес перетворення подій просторового та видового характеру. Щоб уникнути руйнування структурованої цілості, вони взаємопов'язуються мережею ситуативних важелів, які виражають сили тяжіння, притягування, рівнодії та надають СПФ властивостей кодування функціональної інформації стосовно прямого та зворотного зв'язків (таблиця).

Згідно із [11, с. 57] до важелів прямого зв'язку, визначених на підставі лінгвістичного аналізу алгоритму мислепродукування, належать: рух як підвалини екзистенції, смислова спрямованість космічних благ, достатня наявність субстанцій буття, вітальність життєвих сил; зворотного – органічна основа руху, його польова, обернено спрямована просторова структуризація.

Мережа ситуативних важелів

СПФ	Комплекс важелів прямого зв'язку
РАЙ	Підвалини екзистенції (рух думки за способом мислення: раціональне-абстрактне, ймовірне-віртуальне)
СОК	Спрямованість (космічно божественних благ)
ДІМ, МІД	Достатня наявність (матеріальної, інтелектуальної, духовної субстанцій буття)
ВІТ	Вітальність (потенціал життєвих сил: вольових, ідейних, творчих)
	Комплекс важелів зворотного зв'язку
ТЕК	Основа руху (енергетичний заряд торсійності організму)
МЕГ	Польова структура організму (гравітаційна, електронна, магнітна)
КОС	Смислова спрямованість суспільства (суб'єктивна, об'єктивна, космічні реалії сприйняття)
МІФ	Потокова оборотність (кругова, прямокутна поляризація речовинних ресурсів)

У межах просторової структуризації функціонує СПФ мережа прямого висхідного по вертикалі та низхідного по горизонталі зворотного зв'язку. Комплекс прямого зв'язку включає СПФ за: способами мислення, життєвими силами, економічним потенціалом матеріальних, інтелектуальних, духовних

ресурсів, космічних благ. Комплекс зворотного зв'язку СПФ ґрунтується на енергетичній, круговій, прямокутній поляризації речовинних ресурсів, на реаліях гравітаційної, електронно-магнітної консистентій насичення простору, на інформаціях суб'єктивного, об'єктивного, космічного сприйняття.

За видовою сумісністю СОК КОС та МІД, ДІМ, М^{ГІ}Ф^Ф СПФ спостерігається певна спорідненість властивостей дії, а саме: фокусування біопроміння матеріальної, інтелектуальної, духовної субстанцій буття та квантування енергії похідними потоками у сферах трансформації виробничого, господарського, організаційного, освітнього, інноваційного тощо характеру. Квантування СПФ прямого зв'язку призводить до перетворення важелів тяжіння неперервного значення, надаючи силам тяжіння важелів зворотного зв'язку властивостей дискретизації.

Залежно від надання важелям тяжіння певної силової переваги обернений рух СПФ набуває прямокутної або кругової поляризації. Прямокутній поляризації підвласні СПФ прямого зв'язку, що відбивають правосторонній оборотний рух в процесі квантування (перетворення) сигналів. Кругова поляризація пов'язана із кількісною перевагою і відображається за лівосторонньою спіраллю оборотності. Доведено, якщо інтервал квантування відбувається за обмеженою оборотністю (ω), то він залежить від периметра оборотності (π) і дорівнює відношенню між ними (T), тобто $T = \pi/\omega$ [12, с. 438]. Зауважимо, що оскільки за таких умов не відбувається втрата інформації, то це явище набуває важливого значення в процесі реалізації функцій управління, особливо враховуючи перехід останнього від матеріально енергетичного до енергетично інформаційного обміну. Отож, процеси поляризації надають СПФ мережі певної орієнтації щодо прискорення оборотності, що, своєю чергою, призводить до прискорення енергоінформаційного обміну. Враховуючи, що згідно з теорією руху прискорення процесу оборотності спричиняє появу енергетичного компонента [2, с. 42], то вагомість переходу процесу управління на енергоінформаційний обмін – з погляду як потреби впровадження інноваційного напрямку акумулювання енергетичних ресурсів, так і координування енергомісткості довкілля, – істотно зростає.

Натомість затримка переходу управління матеріально енергетичним обміном на енергоінформаційний сприяє проявам хаотичності і не сприяє прийняттю рішень стосовно підпорядкування СПФ мережі зворотного зв'язку первинному напрямку, наданому силами прямого зв'язку, та веде до руйнування її структурної цілісності.

В умовах енергоінформаційного обміну СПФ мережа формується за метасмисловою програмою апріорної резистенції (опору) аттрактора подій. Її смислом є конструювання реальності як наслідку перетворень горизонту знань та мислення, тобто горизонту самоочевидностей, який Е. Гуссерль називає “життєвим світом” [13, с. 105]. Позаяк “життєвий світ” як простір нормальних даних стає проблематичною реальністю, то СПФ мережа слугує для застанови щодо осмислення власної участі у процесі трансформації окремих середовищ енергоінформаційного обміну. Участь, в процесі якої продукуємо як індивідуальні, так і резонансні енергетичні імпульси, під впливом яких формуються співвідношення між мікро- та мезорівнями організування за рахунок динамічної рівноваги між інфраструктурними формуваннями СПФ мережі. Енергетичні імпульси середовищ, які представляють СПФ мережі, – це проблема екологічності макро- та мегарівнів організаційних формувань. Питання полягає в тому, наскільки потужність індивідуальних імпульсів та імпульсів організаційних формувань здатна впливати на деформацію СПФ мережі та резонувати із екологічним детермінізмом причинно-наслідкової зумовленості.

Отже, трансформація СПФ мережі представляється як процес конструювання ситуацій, які змінюються під впливом специфічних чинників структурного характеру. Йдеться про ревалентність (повторну силу) процесу трансформації СПФ мережі, яка здатна відживати на підставі дії закону – відображення відображеного – віртуальної реальності та зумовлювати енергоінформаційний обмін, умовно сприяючи переходу від стабілізації енергетичних ресурсів закритого простору до експлуатації інформаційних ресурсів у відкритому полі обміну, а, по суті, до конструювання нової екологічної реальності.

З точки зору геометричної репрезентації кожний СПФ представляє певну частину тригранної просторової вимірності [14, с. 104], а тріадне моделювання СПФ – це класичний приклад структуризації певної цілості, яке веде до формування єдиного сенсу зв'язку у функціональній єдності мікро- та макрорівнів організованості у синтезі знань та досвіду.

У реальному світі “чистих рівносторонніх” фракталів, як правило, не існує, оскільки обсяги потоковості не завжди узгоджуються із поточністю подій за часом та місцем формування, що призводить до звуження або розширення середовищ їхньої дії, до модифікації процесу фрактальних трансформацій. Розгортання цих модифікацій здатне до адекватних СПФ прямих та зворотних інформаційних відношень між укладом ситуативних важелів СПФ мережі, за яким співвідношення сил між двома із них визначають напрям дії третьої та силове поле СПФ мережі (рис. 1 і 2).

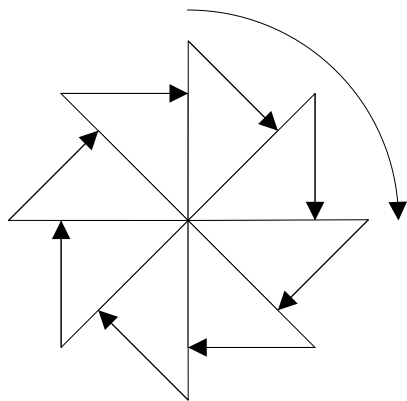

Рис. 1. Рух фрактальної мережі за перевагою сил прямого зв'язку

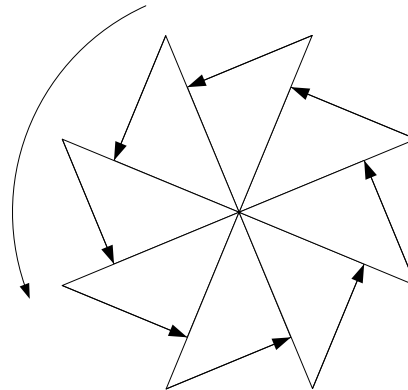

Рис. 2. Рух фрактальної мережі за перевагою сил зворотного зв'язку

Рис. 1 ілюструє, що напрям дії складових СПФ залежить від:

- мобільності СПФ-мережі;
- завихрення СПФ-мережі у каркасі перетину горизонтальних та вертикальних площин взаємодії середовищ простору;
- здатності СПФ-мережі до правостороннього зворотного руху.

Рис. 2 свідчить, що:

- каркас перетину горизонтальних та вертикальних площин має властивість зміщення укладу;
- протилежні тенденції зворотного руху СПФ здатні прямувати до зрівноваження;
- лівосторонній зворотний рух СПФ-мережі підвласний правосторонній зміні напрямку руху.

Кожний із них відображає просторовий зв'язок СПФ мережі у вертикальному та горизонтальному завихренні за способом діагональних з'єднань тригранників висхідного і низхідного рівнів простору [14, с. 28].

Моделювання тріадного укладу інформаційно-просторової структурованості СПФ-мережі призводить не тільки до ілюстрації механізму зворотності, але й до сприйняття його як інструменту “...виділення енергії зв'язку (між прямими та зворотними СПФ) у вигляді електромагнітного випромінювання” [2, с. 95]. Побудовані за перевагою сил прямого та зворотного зв'язку моделі зворотного руху фрактальної мережі демонструють процес утворення силового поля ноосфери внаслідок об'єктивної свідомості СПФ та гармонії подій. І оскільки в гармонійному просторі не буває блага, яке складається з віддалених від себе частин [15, с. 273], то і всі СПФ повинні триматися купи. Їх цілісність акомодує в собі конструкція хреста, пристосовуючи зміну своєї форми від прямого до косоного згідно з умовами існування. Бо як органічні складові людини акомодує хребет (праобраз прямого хреста), так і мислепродукуючі божественну субстанцію СПФ суспільного життя закодовані природою буття в косоному хресті. За умови інваріантної залежності трансформація СПФ-мережі відбувається як аттракторний механізм переходу однієї сутності в іншу за періодично циклічно-змінною величиною енерго-магнетичної субстанції. Спорідненість СПФ-мереж за знаменником творчої субстанції здатна нагромаджувати енергію рівнодії людського духу, який міститься в координатах буття і приводить до гармонійного відтворення інваріантної вимірності простору. Натомість дисгармонійність процесу поляризації комплексів СПФ прямого та зворотного зв'язку веде до просторової деформації СПФ-мережі. Це положення стверджує [3, с. 18], що деформація простору – це результат нескоординованої взаємодії об'єктів зворотності, неузгодженість пропорцій складових (СПФ-мережі), незрівноваженість інтенсивності їх дії. Отож,

незабезпечення технологічної взаємодії руху СПФ віддаляє фрактальну мережу від апріорного задуму поляризації зворотності і призводить до втрати комунікаційної орієнтації, яку розглянемо за параметрами субстанції (нематеріальної реальності) зв'язку.

Відповідно до [16, с. 77; 17 с. 11] у взаємодії квантових ефектів СПФ утворюються енергетична та інформаційна субстанції (ЕС, ІС) прямого та зворотного зв'язку (ПЗ, ЗЗ). За їх посередництвом формується польова структура енергетичного насичення біосфери та інформаційного – ноосфера. Вступаючи у взаємозв'язок, вони впливають на СПФ, які в просторі подій генерують якісні та кількісні параметри енергоінформаційного обміну.

Якісні параметри зв'язку СПФ-мережі визначаються за станом обміну між прямою та зворотною субстанціями енергетичних ресурсів:

$$\Sigma \text{ЕС (ПЗ – ЗЗ)}. \quad (6)$$

Кількісний склад параметрів зв'язку у просторі подій СПФ-мережі відповідає сукупній інформаційній субстанції у польовій структурі енергоінформаційного обміну:

$$\Sigma \text{ІС (ПЗ – ЗЗ)}. \quad (7)$$

Вважається, що якщо сума різниць (А)

$$A = [\Sigma \text{ЕС (ПЗ – ЗЗ)} + \Sigma \text{ІС (ПЗ – ЗЗ)}] = \text{const} \quad (8)$$

є постійною, то енергоінформаційний обмін є стабільним. Це означає, що параметри субстанції СПФ спрямовані на підтримку встановленого, обов'язкового і необхідного порядку інформаційно-просторової структурованості та енергетичного насичення біосфери. Якщо сума різниць між параметрами субстанцій не забезпечує інваріантної трансформації енергоінформаційного обміну, то структурованість СПФ стає неформальною.

Оскільки природа трансформації обмінного енергоінформаційного процесу схильна до циклічності, то інформаційно-просторовій енергетично-насиченій структурованості субстанцій СПФ-мережі притаманна періодичність зміни якісного та кількісного стану. І оскільки сучасні фізики елементарних частинок не дають гарантії єдності усіх форм саморуху субстанцій матерії, інформації та енергетики усього існуючого, то гравітаційні вихори відкривають у СПФ-мережі коловоротні канали плинності часу для природного переходу в інший просторовий вимір. Цей процес моделює перехід від ущільнення СПФ-розподілу за матеріально енергетичним обміном до відкритого енергоінформаційного обміну, в ході зворотності якого коловорот руху та коловорот подій повинні бути взаємовідповідними у підтримці гармонійних вібрацій ефіру. Це положення можна вважати альтернативою зростанню електромагнітного насичення коловоротної СПФ-мережі та формуванню ядра коловороту для надання їй напрямку, що веде на новий виток спіралі розвитку у восьмивимірний простір (рис. 3).

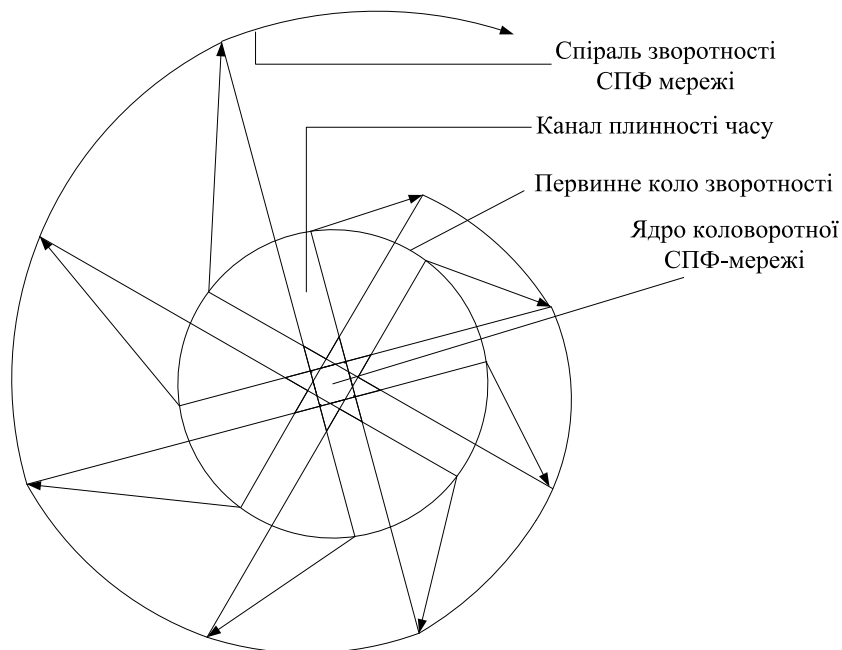

Рис. 3. Коловорот СПФ мережі (джерело – авторська розробка)

Показана на рис. 3 модель коловороту СПФ-мережі ілюструє процес формування спіралі розвитку подій на підставі надання СПФ певної переваги за зміною параметрів ситуативних важелів та періодичною зміною якісного та кількісного стану енергетичного та інформаційного насичення біота ноосфери. Так, первинне коло зворотності утворюється за впорядкованим станом СПФ. Внаслідок порушення параметрів тріадності сполучень СПФ змінюють свою конфігурацію і виходять із первинної кругової зворотності на спіральну. Якщо спіральна зворотність інваріантна круговій, то трансформація енергоінформаційного обміну підлягає циклічній тривалості. Відсутність інваріантності між витками спіралі веде до припинення процесу трансформації за етапами впливу:

- 1) каналів плинності часу, що утворюються внаслідок розмежування параметричних важелів СПФ;
- 2) хаотичності інформаційних відношень між стихіями природи, символом яких є квадрат за перетином у прямому хресті каналів плинності часу;
- 3) блокування трансляторів передачі інформації у метасистемі “Небо–Земля” [7, с. 72] за розбалансованістю структури енергоінформаційного обміну;
- 4) формування ядра коловоротної СПФ-мережі, що спрямовує спіраль у восьмивимірний простір.

Отже, метафізичне абстрагування форми, змісту, руху та геометрична репрезентація коловороту СПФ-мережі призводить як до моделювання, так і до становлення інформаційного символізму подій, який на мікро- та макрорівні відображає взаємодію сил природи. Відповідно до вислову М. Лобачевского, “... що деякі сили природи дотримуються однієї, а інші – своєї особливої геометрії”, доводимо можливість їх сукупної єдності, можливість та послаблення їх взаємодії, можливість відтворення інформаційно-просторової рівноваги шляхом зростання смислопродукуючої субстанції енергоінформаційного обміну; субстанції, яка визначає рівень мислення, рівень свідомості і спосіб логістичних трансформацій. А внаслідок резонансу енергетичних та інформаційних імпульсів екологічного детермінізму, що стверджує причинну зумовленість усіх явищ природи, суспільства й мислення [18, с. 204], відбувається трансформація горизонту знань. Йдеться також про ревалентність трансформаційного процесу, за яким відбувається ренесанс життєвих сил, необхідних для осягнення природи речей в час, коли об’єктом пізнання стають грані реального світу, а предметом – прояви вимірності світової реальності, які поєднуються за спільністю форм і сутністю ознак енергоінформаційного обміну.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Вивчення способів логістичних трансформацій приводить до визначення нових засад управління енергоінформаційним обміном, до яких зараховуємо: прискорення процесу акумулювання енергетичного компонента обміну та координування периметра зворотності інформаційного ресурсу. Прискорення акумулювання енергетичного компонента обміну та координування інформаційного периметра СПФ-середовища (за їх кількісним та якісним вираженням) сприяють утворенню коловоротного механізму силового поля простору подій та стабільності процесу енергоінформаційного обміну. Дотичність логістичного управління до зворотного руху, до властивостей інваріантності відтворення, до нетрансцендентності логістичних трансформацій визначає можливість охоплення різноманітних суспільних, економічних та екологічних середовищ як реальної, так і метафізичної природи. Проникнення смислопродукуючих фракталів цих середовищ в їх інформаційно-просторову структуру стає основою моделювання інформаційного символізму подій в сфері енергоінформаційного обміну. Покладаючи в основу моделювання СПФ-мережі символізм прямого та косоного хреста, спрямовуємо СПФ-середовища на осягнення гармонії відносин та відношень на мезо- та метарівнях зв’язку. Використання християнської символіки як несучої конструкції СПФ-мережі відіграє істотну роль поєднання усіх важелів діяльності і буття, усіх реальних, трансцендентних і метафізичних потоків та поточності руху у процесі переміщення, випромінювання, трансформації, розподілу тощо.

Довкола християнських символів прямого та косоного хреста виникає цілісне силове поле притягання (аттракторного типу), в якому завихрення СПФ-мережі за вертикальним та горизонтальним спрямуванням, створюючи енергетичну атмосферу, стають центром різноманітних творчих, культурних, виробничих, духовних субстанцій життєдіяльності. Поєднання СПФ прямого та зворотного зв’язку із умоглядними засадами логістичних трансформацій здатне сприяти синтезу знань і духовної єдності.

Подальші дослідження можуть бути пов'язані: із нетрансцендентними проблемами управління енергоінформаційним обміном в масштабах біо- та стратосферних вимірів простору, що відкриває нові горизонти для гармонізації співвідношень між первинними і похідними економічними ресурсами (з врахуванням отримання прибутку від природи, зокрема від природи мислепродуктивності), для визначення умов благодатної організації господарства, для формування засад духовної економіки як засобу зв'язку між сферами діяльності і буття.

1. Лесьневський С. / Іменний словник. – Режим доступу: [http // mirsCovarej com/content](http://mirsCovarej.com/content).
2. Фомінський Л. Таємниці мальтійського ікса або теорія руху / Л. Фомінський. – Черкаси: “ОКО ПЛЮС”, 1998. – 213 с.
3. Жук М.А. Квадродинамика. Релятивистская квантовая теория пространства, времени и фундаментальных взаимодействий / М. Жук. – Харьков: ООО “Инфобанк”, 2004. – 24 с.
4. Овезгельдыев О. Синергетическая теория жизни / О. Овезгельдыев. – Харьков: Видавничо-поліграфічний центр НУРЕ, 2001. – 32 с.
5. Сучасні проблеми гуманізації та гармонізації управління. – Вип. 2// Горбунова Л.С. Синергетика як постнеокласичний тип раціональності. – Харків, 2002. – 104 с.
6. Генон Рене. Криза сучасного світу /пер. с фран. Н. Мелентьева. – М.: Изд-во “Арктогея” // Рене Генон – [www lib.rus.ec/book/1000335062](http://www.lib.rus.ec/book/1000335062).
7. Гронська Н.С. Основи теорії гармонічних перетворень в економіці / Н. Гронська. – Львів: “Край”, 2006. – 365 с.
8. Юзвішин І.Й. Інформаціологія / І.Й. Юзвішин. – Луганськ: Східноукр. держ. ун-т, 1999. – 203 с.
9. Поппер К. Логика и рост научного знания / К. Поппер – М.: Прогресс, 1983. – 602 с.
10. Вікіпедія. – Режим доступу: [www http: // uk.wikipedia.org/wik](http://uk.wikipedia.org/wik).
11. Гронська Н.С. Гармонійність синтезу релігійних, наукових та філософських знань у методології пізнання / Н. Гронська // Вісник “Логістика”. – 2011. – №706. – 243 с.
12. Энциклопедия кибернетики: в 2-х т. / Главная редакция Украинской советской энциклопедии – К., 1975. – 606 с.
13. Гуссерль Э. Логические исследования. – Том II: Исследования по феноменологии и теории познания / Э. Гуссерль // пер. с нем. В.И. Молчанова. – М.: Гнозис, Дом интеллектуальной книги, 2001. – 473 с.
14. Генон Рене. Символизм креста /пер. с франц. Т.Б. Любимова. – М.: Беловодье, 2008. – 224 с.
15. Сенека. Моральні листи до Луцилія /пер. з латини А. Содомора. – Львів: Априорі, 2011. – 324 с.
16. Збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції “На шляху до синтезу філософії, релігії і науки”. Підкамінь: Енергоінформаційні аспекти управлінської науки на сучасному етапі розвитку суспільства. – Львів: Видавництво Національного університету “Львівська політехніка”, 2011. – 186 с.
17. Баттерворс Е. Духовна економіка /пер. з англ. О. Годяк. – Львів: ГО ЦДЗ “АРАТА”, 2011. – 96 с.
18. Словник інішомовних слів / ред. О.Є. Мельничук – К.: УРЕ, 1977. – 714 с.